

No, kar 59. letnik iz previdnosti zamolčuje, to so prejšnji letniki na vsa usta izpovedovali: navdušeno vnemo celjskega in vobče spodnještajerskega nemštva za Schönerejevo in Wolfovo politiko, ki je bila zagrizeno protislovenska in strupeno protikatoliška. Pojavi dednosti se dajo pač težko prikriti.

Spreobrnitve h katolicizmu. Zadnji čas je vstopil v katoliško cerkev v Nemčiji dr. Thieme, sin znanega protestantskega bogoslovnega profesorja ter pisatelja dr. Karla Thieme. Spreobrnjenec je bil do spomladi 1933 profesor na pedagoški akademiji ter je v svojem listu, ki ga izdaje, objavil članek, v katerem poziva protestante, naj se vrnejo v katoliško cerkev. S svojim zgledom jim je pokazal pot. Obsežen je spreobrnili pokret zlasti na Angleškem. Nedavno se je pokatoličnil anglikanski duhovnik William Fore Steade, ki je imel velik sloves v anglikanski cerkvi. Ko so ga vprašali po nagibih, zakaj je postal član rimo-katoliške cerkve, je odgovoril: »V katoliško cerkev so me vlekli razni razlogi, zlasti še posebej češčenje svetnikov in molitve za rajne.« V poslednjem času se more na Angleškem opazovati, kako se tamošnji protestanti vedno bolj približujejo katoliški cerkvi. Anglikansko zgodovinsko društvo je nedavno postavilo v cerkvi v Raneleju blizu Bodemonda spominsko ploščo papežu Hadrijanu IV. († leta 1159), ki je bil edini papež angleške narodnosti. Ob tej priliki je bila v protestantski cerkvi slovesna božja služba; nato je šla procesija v Bodemond, kjer so se prikazovali najvažnejši prizori iz življenja papeža Hadrijana IV. V Ameriki je pristopil h katolicizmu ruski arhimandrit (predstojnik samostana) Vladimir Aleksandrov, 14 ruskih pravoslavni duhovnikov pa se pripravljajo za isti korak. Najzanimivejša pa je spreobrnitev nekega muslimana (mohamedanca). Redko kedaj se zgodi, da se kak musliman spreobrne. To pa se je vendar nedavno zgodilo v Rabatu (v Maroku v severni Afriki). Neki mladi Marokanec je obiskoval katoliško gimnazijo. Ko jo je dovršil, je šel v Pariz na vseučilišče, kjer je napravil izpite z odličnim uspehom ter dosegel doktorat. Obenem je preučeval katoliško vero in cerkev. Ko so pretekla tri leta te priprave, se je dal krstiti ter je, star 28 let, stopil v frančiškanski red. Ko dovrši noviciat, se namerava vrniti v Maroko, da v svoji domovini širi katoliško vero. To so zanimivi in tolažljivi pojavi sredi verske brezbriznosti, ki vlada po svetu, in strastne protivnosti proti katoliški veri, katera prevladuje v nekaterih državah.

Molitev za Rusijo. Ena izmed najbolj gorečih želj papeža Pija XI. je spreobrnitev Rusije. V Rimu je bil pred leti ustanovljen Ruski zavod, ki se v njem vzgojujejo bodoči misijonarji za Rusijo. Ko bo prišel čas za to, bodo pohiteli kot oznanjevalci Kristusove vere in cerkve v Rusijo. Ker to sedaj še ni mogoče, je treba biti Rusiji v pomoč z molitvijo in žrtvami. Tem bolj je to potrebno, ker je Rusija središče, ki se iz njega širi brezboštvo po svetu. Iz ljubezni do Ru-

sije, pa tudi do lastne domovine moramo svoje molitve in žrtve za Rusijo pomnožiti in poživiti. V to svrhu je sv. Oče odredil, naj molitve, ki se opravljajo po sv. maši, veljajo temu namenu. Zadevo Rusije je sedanji papež izročil zlasti sv. Tereziji od Deteta Jezusa. V Lisieux-u, kjer je grob sv. Terezije, je organizirana prava križarska vojna molitev, sv. maš in obhajil za Rusijo. Neki švicarski duhovnik je sprožil misel, naj bi se te križarske vojne udeležili tudi otroci. Ta predlog so odobrili razni škofje in tudi sv. Oče. V mnogih krajih so določili 8. maj, ki je dan prvega sv. obhajila sv. Terezije, kot dan skupnega obhajila otrok. To se je v jakko obilnem obsegu zgodilo zlasti večerajšnjega dne, ko se je obhajala 50letnica prvega sv. obhajila sv. Terezije. Nedolžne otroške duše so ta dan darovale sv. obhajilo za svoje obžalovanja vredne tovariše in tovarišice v Rusiji, ki trpijo veliko telesno, pa še večjo duševno stisko. Iz stotisočev mladih src je ta dan kipela molitev proti nebesom: »Zveličar sveta, reši Rusijo!«

Usmilite se revnih otrok!

Škofijski odbor KA v Mariboru je razposlal župnijskim uradom v bližini mest sledečo prošnjo:

Preč. župnijskim uradom!

»Prosrite in se vam bo dalo; iščite in boste našli; trkajte in se vam bo odprlo (Luk. 11. 9).

S tem Kristusovim zagotovilom začenja odbor svojo prošnjo. Gre za revne mestne otroke, ki bodo imeli žalostne letne počitnice, če se jih ne usmilimo.

Predlanskim je škofijski odbor z Vašo pomočjo in po dobrotljivosti našega kmečkega ljudstva spravil okrog 300 mestnih revnih otrok na počitnice. Vse se ni izteklo tako, kakor bi želeli, v splošnem pa so bili zadovoljni tisti, ki so imeli otroke na počitnicah, in otroci, ki so bili na počitnicah.

Odbor Vas prav lepo prosi, priporočite zadevo s prižnic. Razen tega stopite k premožnejšim župljanom in jih prosite, naj vzamejo vsaj enega mestnega otroka na počitnice.

V slučaju, da bo imela akcija uspeh, blagovolite odboru (Tajništvo KA v Mariboru, stolno župnišče) sporočiti do konca maja, koliko otrok bi lahko šlo v Vašo župnijo.

Tem potom se obrača odbor tudi na vse druge župnijske urade lavantinske škofije in sploh na vse one, ki jim Bog tudi v teh te-

žavnih časih daje toliko, da bi mogli poleg svoje družine skozi dva poletna meseca prehraniti enega (ali dva) revnega mestnega otroka.

Gospodje dušni pastirji, prav toplo priporočite zadevo svojim vernikom! Vsi pa, ki ste pripravljene sprejeti na počitnice mestne revne otroke, ki jim čisto primanjkuje tudi trdega kruha, sporočite to domačemu g. župniku ali Tajništvu KA v Mariboru, stolno župnišče.

Bodimo usmiljeni, ako hočemo, da bomo tudi mi deležni usmiljenja!

Maribor, dne 27. aprila 1934.

Jerebič Franc I. r., predsednik,

Kolenc Franc I. r., tajnik.

Vsem slovenskim gospodarjem!

Pogorelci v Sp. Pleterjih doživljamo najtežje trenutke, stoječ ob razvalinah svojih rodnih hiš.

Ogenj je gospodaril nad vso našo vasjo. Silen veter je tako gnal ognjene zublje, da so se vžigale zidane in z opeko krite hiše. Ostalo je razpokano zidovje, lesena s slamo krita gospodarska splotja so povsem zgnila.

Kakor smo potrebni pomoči, vendar hvalimo neizmerno srečo, da smo bili zavarovani, nekateri tudi za premičnine. Tako imamo pogum upati, da ne bomo zgolj v breme javnosti, kot naši sotrpini v Mihanovcu pri Čakovcu, kjer so bili od 107 le 4 zavarovani. Obžalujemo le, da nismo zavarovali tudi živine, katere je 24 glav poginilo, ker se je v zidanih in obokanih hlevih zadržala.

Naši Vzajemni zavarovalnici v Ljubljani se tem potom iskreno zahvaljujejo za hitro in pošteno cenitev, vsakega slovenskega gospodarja pa po prestani bridki preizkušnji opozarjamo:

Zavaruj vedno vse svoje zgorljivo imetje. V hudem ognju nič ne ostane. In ko izbiraš, odloči se za našo domačo Vzajemno zavarovalnico v Ljubljani, ki ti bo tako kot nam in še neštetim drugim v uri najtežje preizkušnje pomagala.

Spodnje Pleterje, dne 28. aprila 1934.

Drevenšek Janez in Marija, Matevžič Matija, Jurič Jožef, Napast Martin, Planišek Jera in Roza, Medved Martin, Klajnshek Anton, Beranič Lovrenc ter Pinter Matija.

Nesreče.

Nenadna smrt vzglednega mladeniča. Hlad udarec je zadel obče priljubljeno in daleč znano družino Radej iz Senovega pri Rajhenburgu. 17letni domači sin Franček je bil zaposlen v Radejevem vinogradu na Kamnu pri Koprivnici s popraviljanjem škarpe. Nenadoma je fanta podsulo kamenje tako nesrečno, da so z največjimi napori odkopali že mrtvega. Rajni je bil desna ro-

ka Radejeve hiše, določen za gospodarja. Fantov, kakor je bil Franček, je malo. Bil je izredno nadarjen, duša fantovskih katoliških organizacij rajhenburške župnije, delaven in sploh v vsakem oziru vzor mladeniča, ki je kaza že v fantovski dobi z vsem svojim življenjem, da bo vreden naslednik svoje ga dobrega očeta in naprednega gospodarja g. Jožefa Radej. Nenadna zguba take opore in ponosa, kakor je bil blagopokojni Franček, je za Radejevo hišo najhujši udarec, katerega zamore ublažiti le neomajeno zaupanje v božje vodstvo in božjo tolažbo in pomoč. Blagega in nezabnemu Frančku svetila ve-

čza luč, žalujoči Radejevi rodbini naše iskreno sožalje!

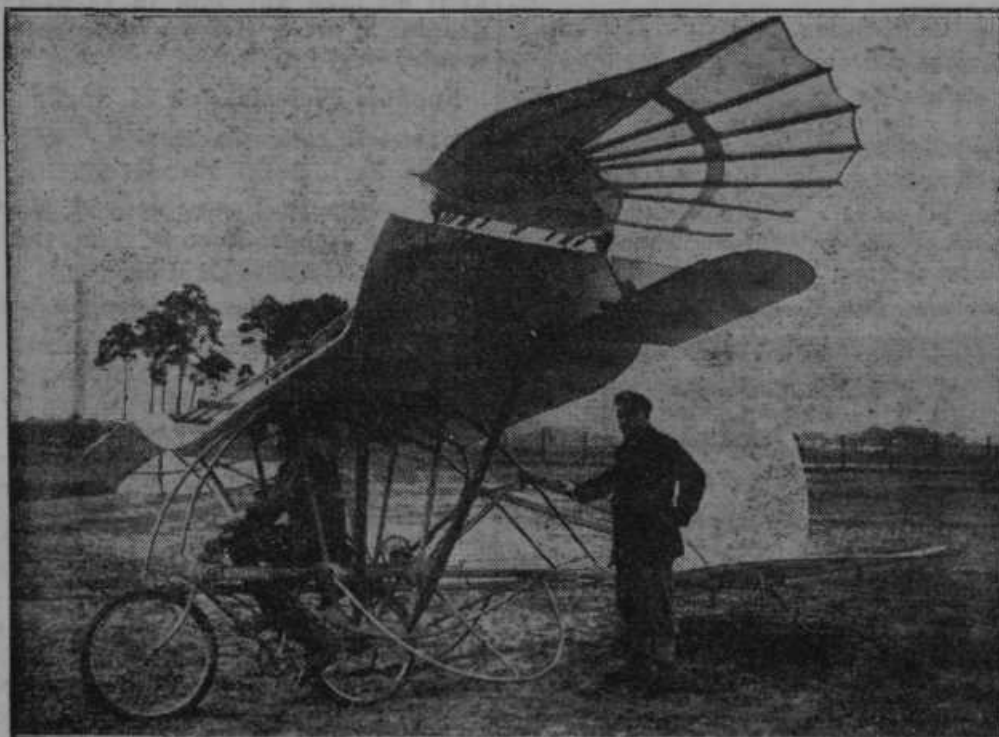
Že zepet ubogi pogorelci! V Rošnji v župniji Št. Janž na Dravskem polju, ko so ljudje že počivali, je izbruhnil požar na domačiji posestnika Janeza Kaca in mu je napravil škode 40 tisoč Din. Nadalje je upepelil ogenj domove: Marije Bandur, Janeza Hriberšek ter Alojzija Gorinšek. Škodo cenijo na 100 tisoč Din. Gasilci so preprečili, da ni pogorela cela vas. Omenjene požare je povzročila sigurno požigalčeva roka.

Nevarne opeklina je dobil 16letni vajenec Ivan Plohl v Ptuju. Po glavi se mu je razlila polna posoda stopljenega svinca.

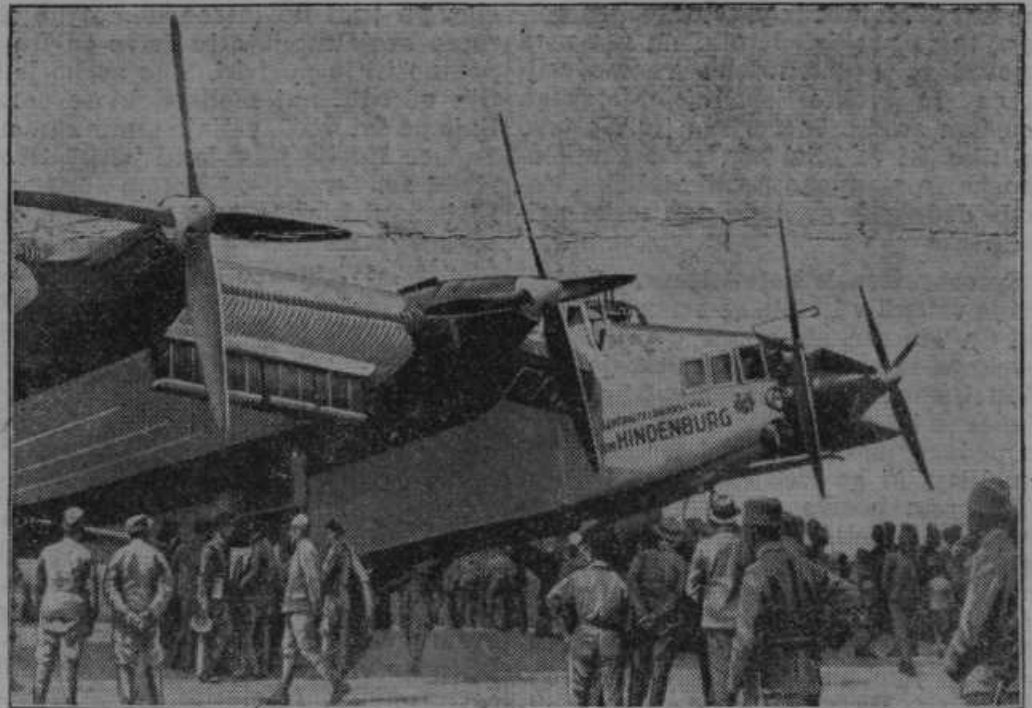
Požari v okolici Ptuja. V Podložu pri Ptujski gori je uničil požar gospodarsko poslopje in stanovanjsko hišo posestniku Otonu Gojkoviču. Obstoja

V Zedinjenih ameriških državah je vse na nogah, da bi prijeli najbolj proslulega bandita in morilca I. Dillingerja. Na sliki vidimo strojne pištole in karabinke, katere je ostavil lopov po pobegu iz hotela.

Nemški policist Karl Lindermann je izumil leteče dvokolo.

Štirimotorno nemško letalo »Hindenburg« je obiskalo te dni Beograd.

sum na požig in škoda znaša 25 tisoč Din. V Župečji vasi je pogorel posestnik Jakob Sardinšek in v Senčaku, občina Juršinci, je pogorelo gospodarsko poslopje, ki je bilo skupna last posestnikov Franca Pinteriča in Franca Rojhta.

Posestnik pogorel. Francu Šoriju, posestniku na Polenšaku blizu cerkve, je uničil v noči podtaknjen ogenj stanovanjsko hišo in gospodarsko poslopje. Škoda znaša 60.000 Din, zavarovalnina je neznatna.

Šolar se ubil pri nabiranju šmarnic. 13letni Tonček Simončič, sin čevljarja na Veterniku nad Kozjem, se je podal po pouku v šoli nabirat šmarnice. Na strmem hribu je dečko spodrsnil, padel 100 metrov globoko čez škarpo in obležal mrtev.

Ogenj uničil šest poslopij. Med viharjem in točo je udarila v vasi Rakitno za Krimom pri Ljubljani strela in ogenj

je uničil šest poslopij. Zavarovalnina 3 posestnikov pogorelcev nikakor ne krije resnične škode. Rakitno je obiskal lani marca hud požar.

Požar je upepelil sredi vasi Borovnica na Kranjskem dva kozolca in skedenj. Poslopja so bila takoj v objemu plamenov, ker so bila krita s slamo. Gasilci so ogenj omejili. Pri gašenju se je hudo poškodoval Anton Čuk, ki je padel s strehe.

Pomožni skedenj posestnika I. Kordeža, po domače Dobrovnika, v Prevaljah je upepelil ogenj s krmo vred do tal.

Usodepoln padec pod voz. Franc Pobiljšak, posestnik z Malega Kuma pri Št. Jurju pod Kumnom, se je peljal po les. Med vožnjo je padel pod voz in mu je zlomilo desno nogo.

Smrtonosen udar strele. Dne 2. maja je razsajala po okolici Grosuplja na Dolenjskem nevihta s točo. V Velikem Mlačvem je med neurjem udarila strela v hišo Janeza Rozmana in ga ubila.

Ogenj v Št. Vidu pri Stični je upepelil pri Korenu hlev in skedenj.

Razne novice.

Dijaški kubinji v Mariboru so poslali: Kegljški klub »Pondeljkarje« 500 Din; svati na gostiji Greif-Šmirmaul v Framu 170 Din; F. Anžel, posestnik v Terbegovcih, kot volilo pokojne Kovačičeve Ivanke 25 Din. Vsem izreka odbor najtoplejšo zahvalo!

Klobuke za birmance in botre kupite najcenejše pri klobučarju Franc Berniku v Mariboru, Trg Svobode, med gradom in frančiškansko cerkvijo. 407

Velika izbira manufakturnega blaga v Trpinovem bazarju, Maribor, Vetrinjska ulica 15. Naši kupci dobe koledar »Slovenskega gospodarja«.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Obžalovanja vredni slučaj.

Obesil se je v zaporni celici. V noči na 1. maj so dobili v Valenčakovi trgo-

vini na Vranskem 39letnega kovaškega pomočnika Schwarzja, ko je hotel kra-
sti. Uzmoviča so zaprli orožniki in pri
zasišanju je izpovedal, da je napravil
poprej trikrat trgovcu Valenčaku neza-
željen obisk. Schwarzja so našli koj zju-
traj po aretaciji v zaporni celici obeše-
nega z naramnicami na železno mrežo
celičnega okna.

**Obsodba radi zastrupljenja prevžit-
karja.** Dne 30. aprila je obravnavalo
celjsko okrožno sodišče slučaj umora
deda in prevžitkarja in so se zagovarja-
li 19letni Jožef Fakin, njegov 16letni
brat Franc in starši obeh: 46letni Ant.
Fakin in 44letna Antonija Fakin iz Dro-
žanja pri Sevnici. Obtožnica pravi, da
sta Fakin Jožef in Franc dne 15. dec.
1933 v Drožanju v skupnem naklepu in
po zrelem prevdanku usmrtila svojega
deda Fakina Jožefa s tem, da sta mu
dala v zavžitje krompirjevo juho, kate-
ri sta primešala strup. Fakin Anton in
Antonija sta v letu 1933 v Drožanju na-
klepoma zavedla Fakina Jožefa in Fa-
kina Franca, da sta storila navedeno
kaznivo dejanje. Zgoraj navedenega
dne sta bila Fakin Jožef in Franc spo-
znana kot kriva in sta bila obsojena:
Fakin Jožef na 15 let robije, Fakin Fran-
se pa odda v zavod za poboljšanje. Fa-
kin Anton in Antonija sta bila radi po-
manjkanja dokazov oproščena obtožbe.

Obsojen radi uboja tasta. Ljubljanski
kazenski senat je obsodil dne 2. maja
32letnega posestnika Franca Preskarja
iz Velike Lašne pri Kamniku. Omenje-
ni je bil obtožen, da je letos dne 17. ja-
nuarja umoril svojega tasta Mat. Pod-
bevška. S sekuro mu je razmrcvaril lo-
banjo in je udarjeni umrl vsled otrpne-
nja možganov. Obtoženi je dejanje pri-
znal, izgovarjajoč se na razburjenost,
ker je vladal doma radi tasta pravi pe-
kel. Franc Presker je bil obsojen radi
uboja na 5 let ječe, ker se senat ni mo-
gel prepričati, da bi označil obtoženče-
vo dejanje za umor, pač pa za uboj.

Vrat si je prerézal in izkrvavel dne
3. maja v Ljubljani na Poljanski cesti
mestni delavec Janez Jaklič.

Komaj 21letni roparski morilec. Dne
5. maja so našli s kladivom ubitega
66letnega posestnika Jakoba Gantarja
iz Sinje gorice pri Vrhniki. Umorjeni
je stanoval čisto sam na samoti ob dr-
žavni cesti Vrhnika — Ljubljana. Ro-
parski morilec je 21letni kolarski va-
jenec Rud. Mesec iz Zaplane nad Vr-
niko, ki je že pod ključem in je priznal,
da je starca ubil s kladivom, s katerim
mu je prizadjal na glavi 12 ran. Po
umoru je vzel Gantarju kolo in ga šel
prodajat.

*

Razno iz Prekmurja.

Žizki. Dne 26. aprila t. l. je na tehniko ljub-
ljanske univerze položil državni geodetski iz-
pit g. Matija Horvat, doma iz Žizkov pri Čren-
sovcih. Mlademu geometru iskreno čestitamo!

Turnišče. Pravijo, da nesreča nikoli ne po-
čiva, kar je deloma res. Tudi pri nas sta se
pred enim dobrim tednom zgodili kar dve ne-
sreči. Prva g. Štefanu T., posestniku iz Tur-

nišča. G. Štefan je vozil iz gozda vejevje-šibje.
Vsled slabe poti pa se mu je prevrnil voz in
ga oplazil po nogi. Sreča v nesreči je bila, da
mu je voz dosegel le konec noge; kajti če bi
mu padel nekoliko višje, bi mu nedvomno zlo-
mil nogo ter bi tako postal večno hrom, kar
bi skoraj onemogočilo življenje njegovi dela-
nezmožni ženi ter vnukom, ki so vsi odvisni
od truda njegovih rok; kajti njih oče je moral
vsled nesreče v prerani grob. G. Štefanu, ki še
začasno ne more popolnoma normalno hoditi,
želimo skorajšnjega okrevanja. — Druga pa
fantu Jožefu Z., sinu uglednega čevljarkega
mojstra. Tudi on, kakor večina fantov, ima
navado, je šel po napornem dnevnem delu v
trgovino, da se malo porazgovori s svojimi to-
variši. V trgovini so fantje prosti skrbi in de-
la, in si z raznimi šalami preganjajo dolgčas.
Toda sedaj njihov »hec« ni ostal brez posledic.
Igrali so se namreč tudi z na pultu ležečim
flobertom, misleč, da je prazen. To nepremiš-
ljeno igranje z orožjem pa je zahtevalo za žr-
tev mladega fanta Jožefa. Proti njemu ga je
naperil eden izmed fantov ter ga sprožil. Ker
je bil flobert nabit, vsled tega je bil tudi Jožef

Zračni promet na progi Berlin—Varšava, ki traja 2 uri in 40 minut.

Zver v človeški po- dobi.

V Indiji v Haidaraba-
dadu je zaprla policija
bogatega človeka, ki
je spravil tekom 6 let
na nepojasnen način
s tega sveta 11 žensk
v starosti od 35 do 40
let. Morilec je posedal
45 km od Haidarabada
svojo vilo povsem na
samotnem kraju. Pod
pretnostjo ljubezni je
zavabljal žrtve v vilo,
iz katere ni uspel po-
beg nobeni, izvemši
dvanajsti. Lopov je
pritegnil nase ženske
iz bogatejših slojev, ki
so se podale v smrtno
past v bogatem naki-
tu, katerega pa mori-
lec ni po smrti zadav-
ljenja prodal, ampak
ga je skrbno hranil.

Januš Golęc:

18. nadaljevanje.

KRUCI

Ljudska povest po zgodovinskih virih.

Cetrto nedeljo je priklopinil k meni na trg dolgo-
peti potegon — fardoški konjar. Povabil me je, da bi
izpraznil na gospodovo željo v župnišču celo brento.
Nič zavratnega sluteč, sem mu sledil v pivnico, kjer
sem stresel kostanje v lesen polivač. Ko je bila bren-
ta prazna, je odskočil hlapec k vratom in obrnil
ključ — — —

Petero ran Križanega in vsi sveti, izza visoke
kadi je stopil predme s korobačem v roki trški berič.
Pogledal me je pošastno ko sam ljuti vrag, me na-
hrulil po pasje in me začel hladiti s korobačem po
dolgem in počez, kakor bi pral hodno štrénjo. Pod
udarci sem se zgrudil na kolena, povzdignil roke in
prosil za božjo voljo milosti. Klečečega me je pograbil
za pas in me žnoral po zadnjici, kakor bi mlátil po
praznem podu. Roka se mu je utrudila: Moral je od-
nehati in menil na glas, da udarci nikakor niso ce-
lotna kazen za prazno kostanjevo jezičje!

S fardoškim hlapcem sta me zvezala. Berič mi je
porezal gumbe na hlačah, da sem jih moral braniti
pred popolnim pobegom z uklenjenimi rokami. V ve-
rigah sta me gnala na posmeh celega trga na občino,
kjer so že čakali name župan in vojaki-dragonci.

Župan mi je držal dolgo pridigo. Zaključil je svo-
je nauke z obsodbo: Ti veržejsko ničvredno seme!
Ze v mladosti goljufaš, kak lopov bi šele pognal iz
tebe v moški dobi. Spadaš ven iz poštene družbe in
prideš med cesarske, ki bodo vate nagnali s palico
poštenost. Tamle že čakajo dragonerji, ki te bodo
odpeljali med grenčarje, da boš lahko sleparil Turke
s praznim facjem!

Vse moje mile prošnje so bile bob v steno. Ko-
njiki so me vrgli kakor kakega psa v verigah na voz
in z Bogom Mursko polje! Na vozu sem premišljal:
Kako in kaj bo odslej s teboj, ubogo veržejsko paro?
Če me je korobačil ljutomerski berič, kaj šele bodo
pöčenjali z menoj hrvaski dragonerji!

Moram reči, da je bil pandur v Ljutomeru zlodej;
meni čisto neznan Hrvati pravi — angeli! Kmalu za
Ljutomerom so me zvezali. Dali so mi jesti in piti

me' rebra zadet. Odpeljali so ga takoj k zdravniku in ker mu ta ni mogel najti kroglice, so ga drugi dan odpeljali v bolnico v M. Soboto. Upajmo, da bo fant kmalu zdrav. Ta nesreča pa naj služi fantom v pouk, da se z orožjem ni dobro igrati.

Beltinci. Na koncu preteklega meseca je bilo na naši postaji kaj živahno. Bil je namreč dan eksporta živine. Toda to nalaganje tokrat ni poteklo brez posledic, nesreče. Mlada živina, večinoma bik, ki je bila dolgo zimo zaprta v zatohlih hlevih, se je v prosti naravi, na potu na postajo, zelo razživila, da ne rečem zdvijala. Nesreča se je zgodila dvema korenjaški-ma gonjačema, ki sta prignala kaj lepi živali. Bila sta menda iz Turnišča. Tik na postaji, ko sta bili živali že stehani in sta ju omenjena gonjača gnala v vagon, sta živali odrekli pokorščino ter se hoteli dalje veseliti proste

narave. Skočili sta in hoteli pustiti gonjača sama. Toda mlajši ni izpustil, ker ni mogel, imel je namreč verigo zavito okrog roke, kar bi ga lahko stalo življenje, vsled tega sta živini padli z njim vred iz 1 metra višine. Pri tem padcu si je večji blk, ki je padel na glavo, izbil rog skupno s kostjo in nekaj časa mirno obtežal. Kupec ga vsled tega ni maral vzeti, čeč, da dolge poti ne bo preстал. Pozneje se je omeščal, ker ga je živnozdravnik potolažil, a izplačal ga ni. Plačal ga bo pozneje, če je srečno in živ prišel na mesto svoje smrti, mislim seveda bika. Gonjaču se ni zgodilo nič hudega, ker je padel poleg živali in višina ni bila baš velika.

Črenšovci. Po službeni potrebi je zapustil našo orožniško stanico kaplar g. Kračun. Premješčen je v Gornjo Radgono. Naj se na novem mestu dobro počuti!

dvorani Katoliškega doma izvirno slovensko delo Ivana Cankarja »Hlapec Jernej in njegova pravica«, v dramatizaciji Milana Skrbinška. To je pretresljiva zgodba vseh trpečih, od dela upognjenih, ki iščejo pravice tega sveta. Pridite in pogledite! To bo praznik vaših žuljevih rok in vašega znoja. Predstava se prične ob pol štirih popoldne. Domačini ip sosedil vabljeni!

Št. Janž pri Valenju. Naše prosvetno društvo je imelo skupno s sadjarsko podružnico v nedeljo dne 29. aprila v Slomšekovi dvorani prav lepo in dobro uspelo prireditve. Z besedo in pesmijo smo se poslovili od naših fantov, ki so šli — 26 po številu — k vojakom. Društveni moški zbor jim je prav lepo zapel pomenljive pesmi v slovo, g. župnik pa jim je govoril o solčnih in senčnih straneh vojaškega stanu in jih navduševal, da naj bodo zgled na znotraj in zunaj discipliniranega vojaka, zvestega Bogu in domovini. Vprizorili smo tudi za današnji čas tako pomenljivo igro: »Na dan sodbe«, ki prikazuje na ginljiv način, kako ljubezen premaga sovraštvo. Igra je bila v splošnem dobro pođana, zlasti so bili dobri: Cestnik, župan Koman in Marta. Dvorana je bila popolnoma zasedena in je bil gnotni uspeh sadjarske podružnice zelo zadovoljiv. Zahvaljujemo se zlasti Šmarčanom in Šentiljčanom, ki so prišli na prireditve v obilnem številu. V veseli tekmi vadimo in vežbajmo svoje mlade moči, da smo čimprej pripravljeni na žrtve poznejših let. — Naša prostovoljna gasilska četa je v nedeljo dne 6. maja prvokrat obhajala god svojega zaščitnika, sv. Florijana, s skupno sv. mašo in nagovorom ter priredila običajno veselico.

DRUŠTVENE VESTI

Tudi ženske se morajo politično udeleževati.

Pretekli mesec je bil v Rimu kongres Mednarodne katoliške ženske zveze. Vršilo se je večje število predavanj o sodobnih vprašanjih, katera zanimajo tudi ženski spol. Posebno obširno se je razpravljalo o tem, kar spada med glavne naloge, ki jih ima izpolniti katoliško ženstvo: o krščanski vzgoji mladine. V to svrhu so se udeleženkam kongresa raztolmačila in priporočala načela in smernice, ki jih podaja papež Pij XI. v svojo okrožnico o krščanski vzgoji. Udeleženke kongresa je v posebni avdienci sprejel sv. Oče. V nagovoru je pohvalno poudaril, da kaže katoliško ženstvo v svojih socialnih prizadevanjih tistega pristno krščanskega duha, ki mora biti z njim prešinjena Katoliška akcija. V teh prizadevanjih ne smemo zanemariti telesne blaginje tistih, kojih duše hočemo osvojiti. Poleg socialnega dela, tako je s poudar-

kom naglasil sv. Oče, je treba od katoliških ženskih zvez tudi zahtevati političnega udeleževanja. Ne misli pri tem na strankarsko ali malenkostno dnevno politiko, marveč na tiste velike politične linije, ki jim je cilj splošni blagor in ki zajamčujejo svetost družine, krščansko vzgojo mladine, pravice cerkve in svobodo vesti. V tem višjem smislu ne smejo ženske zveze in njih članice: krščanske žene, nikdar nehati voditi dobro politiko v skupni blagor.

*

Ljutomer. To nedeljo dne 13. maja vprizorili naše prosvetno društvo Ljudska čitalnica v

Št. Ilj v Slov. goricah. Kdor dela za blagor drugih, je vreden spoštovanja. Kdor pa celo četrstoletja dela zvesto za vero, narod in domovino, gotovo zasluži hvaležno molitev vernega naroda in domovinsko pohvalo. Šentiljčani tam ob meji so to dvojno na izrazit način skazali dne 1. maja svojemu priljubljenemu dušnemu pastirju g. duh. svetniku Ev.

Vračku ob priliki proslave njegove 25letnice župnikovanja med njimi. Že na predvečer je bila naša starodavna trdnjava praznično oblečena in so zvonovi, topiči in slavoloki mimo vozečim železniškim popotnikom naznanjali začetek izredne slovesnosti ter domačine klicali k prelepi večernici pred župniščem, kjer so godba in petje ter navdušeni pozdravi izražali njihovo veselje, hvaležnost in vdanost. V torek dne 1. maja pa je po celi obsežni župnji delo počivalo ter je ljudstvo v veselem razpoloženju prihajalo od vseh strani kakor na velik praznik in je drugače prostorna cer-

pod resno pretnjo, da bo pri njih dobro. Če bi skušal pobegniti, se bom koj pobratil s smrtjo!

Med dolgo vožnjo od Ljutomera do Karlovca sem mi je pridružilo precej tovarišev po silem in prostovoljno. Večina je bila takih mladih fantov, ki so imeli kaj na vesti in so jih potisnili med vojake za kazen.

V Veržeju sem imel opravka s konji, torej sem moral v Karlovcu na konjski hrbet. Izmuštrali so me za cesarskega dragonerja-trobentača. V Karlovcu sem ostal eno leto in nato sem moral za celih pet dolgih let med graničarje. Tamkaj smo se kresali s Turki, ki so silili na vseh koncih in krajih v Slavonijo.

Moj Bog, cele dneve in noči bi vam lahko pripovedoval, kaj vse sem doživel v bojih s Turki. Danes bom preskočil bolj vsakdanjo šaro in zaupal, kako sem se poturčil.

Brž za Siskom ob Kulpi je turška trdnjava Petrinja. Vrgli smo janičarje preko reke. Iznenada nam je padla turška zalega za hrbet, pobila in razkropila našo celo četo. Spoprijela sva se z janičarskim jezdecem. Ohladil me je po glavi do omedlevice; jaz sem

ga pa potipal s sabljo pod rebra, da ni podil nikdar več kakega grenčarja.

V noči po krvavem spoprijemu mi je vrnilo zavest kričanje in vpitje. Zmagovalci so preiskovali pobite tovariše in se prerekali za plen. Otipal sem se skrbno od pet do glave in se uveril, da mi ne manjka nobeden ud. Tik mene je ležal z obrazom proti zemlji od tele moje desnice na smrt zabodeni janičar. Zablislilo se mi je po od udarca razboleli glavi, sam duh božji mi je poslal razsvetljenje. Ne bi bil naštel do deset, že sem bil iz avstrijskega graničarja turški janičar, da bi ne bil sumil nikdo o moji pristnosti. Površno sem zmetal na Turčina cesarske cunje in koj sem bil med ono gručo janičarjev, ki so se pulili za zajete konje. Vsled telesne premoči sem sedel kmalu v sedlu dobrega rjavca in hajdi s Turčini izpod petrinjske ravni na Kostanjico.

Tale prehiater prekrst iz kristjana v muslimana se je zdel vojaških običajev neukim Drašovim poslušalcem prenagel. Nekateri so bili celo mnenja, da jih farba stari Veržejec, kakor je potegnil ljutomerskega fajmoštra in župana s praznim kostanjevim ježičiem.

Kot spomin na posamezne ljubice si je pridržal še od vsake po eno rokavico in en komad od obleke. Ženske je pridržal po dva dni v vili. V popolnoma zaprti sobi brez oken je nesrečnice zadržal in kam je spravil njihova trupla, še niso odkrili, dasiravno so prekopali v okolici vile nekaj sto kvadratnih metrov. Dvanajsti ženi, katero si je izbral in zvalil kot žrtev k sebi, je že bil zaupal, kaka usoda je zadelo njene prednice in kako bo z njo. Nekako šudežno in na nerazumljiv način ji je uspel v smrtnem strahu pobeg, nakar je razkrinkala pred oblastjo toliko časa pri-